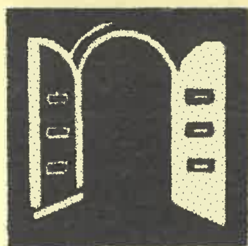
PORTAL OBERT

Nº 57 DESEMBRE 1996 SEMINARI DE BARCELONA

VERS EL TERCER MIL·LENNI

" Jesucrist és el mateix ahir i avui i per segles "
- cf. He 13,8 -

Editorial '96

***«La soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà»**, ens proclama un any més el profeta Isaïes.* Són paraules portadores d'esperança i de joia. Allà on els càlculs humans només poden descobrir la sequedat i la mort d'una soca tallada, sense vida, allà mateix, pel poder de Déu, en neix un rebrot, un plançó ple de nova vida. I de la soca de Jesè en neix el Messies, Jesucrist, que ple de l'Esperit Sant porta salvació i esperança a tots aquells que l'acullen i l'estimen.

Ens és tan necessària aquesta renovació de l'**esperança**, que s'abandona al poder de Déu i no es detura només amb les pròpies forces!. Només així trobarem el coratge per anunciar l'Evangeli a les generacions noves del tercer mil.lenni que ens apressem a iniciar. Només amb una esperança ben gran ens farem mereixedors de les noves vocacions de sacerdots i d'evangelitzadors que tant necessitem. Només amb aquesta esperança que venç el món podrem denunciar l'alienació consumista i individualista a què ens atreu constantment la nostra societat. I només amb aquesta esperança servirem els pobres sense desanimar-nos i amb un amor gratuït, generós i transformador de la realitat.

Deixem-nos renovar per aquest Déu que, humil i fet semblant als homes, ve a cercar i a salvar el que estava perdut. ¿Tindrem prou fe i prou confiança? ¿Ens sabrem abandonar confiadament a la seva acció amorosa?. Deixem que Déu pugui actuar en les nostres vides, en la nostra Església i en el nostre món. Obrim-li les portes del nostre cor al Redemptor del món!

Nadal ja és aquí. Des de les pàgines de la nostra Revista del Seminari *«Portal Obert»* us desitgem un Sant Nadal del Crist i que el Senyor Jesús ompli les vostres llars i les vostres parròquies de la seva vida, que tot ho renova.

La comunitat del Seminari conciliar de Barcelona us recorda i prega per vosaltres en aquestes festes de Nadal 1996, en l'expectació del tercer mil·lenni del Naixement de Jesucrist, el Salvador.

+ Joan E. Vives
bisbe aux. i Rector

CRÒNICA

RESIDÈNCIA DE DIPUTACIÓ

Ens retrobarem el dia 30 de setembre per iniciar el curs a la nostra residència, rebent la benvinguda «oficial» de part de Mn. Salvador Cristau. D'ell vam rebre també una completa introducció al que significava reprendre, després de les vacances, la normalitat del ritme de la vida del seminarista i com, en tots els aspectes que la configuren, el centre és Crist Bon Pastor.

D'entre les novetats de la casa, cal donar la benvinguda a Jordi Gutiérrez, que passa al Tercer curs i que fins ara era al Convictori, i a Benjamí Sánchez que es reincorpora al mateix curs després d'un any de discerniment. Igualment hem de saludar a Juan Antonio Iglesias, seminarista de Santander que estarà amb nosaltres per cursar els estudis de llicència en Litúrgia. També ens ha arribat una nova germana de la comunitat de Carmelites Missioneres, la germana Felisa. Quelcom més trist es acomiadar a la germana Lucrecia que durant tant de temps ha estat amb nosaltres i ara ha estat enviada a Eivissa. Igualment hem d'acomiadar a Mn J.M. Domingo que ens ha deixat per anar a estudiar a Roma.

Aquest primer trimestre hem tingut diferents xerrades sobre temes ben diversos: *Explicació i diapositives del viatge a Xile i comentari sobre la situació de la pobresa allà*, per Andreu Sala, Ramon Mor i Joan Nadal; xerrada sobre *la cultura i l'Església guineana*, per l´Alfonso Salomón i l´Encarna Viarnès, religiosa de Jesús Maria, del curs de 4rt., que va ser allà un temps. Jornada de Formació, a càrrec de Josep Mª Feliu Maspons, secretari general de Càritas diocesana, tema: *El document sobre la pobresa a la nostra diòcesi elaborat per la fundació FOESA*. Xerrada sobre la Pastoral penitenciària a càrrec de Mn. Andreu Oliveras el seu responsable. Xerrada del professor Francesc Torralba: *Reptes i desafiaments en el món actual pel prevere.*

Igualment hem tingut dues ordenacions sacerdotals que ens omplen de joia: l'ordenació presbiteral d'en Joan Pere Pulido, a la parròquia de St. Llorenç de St. Feliu de Llobregat i de l'Ignasi Fuster a la Catedral.

També hem assistit a diferents celebracions i festes com: la missa a Sarrià per l'aniversari del trasllat de les despulles del Dr. Pere Tarrés, la missa amb les Carmelites missioneres celebrada per Mn. Ventosa en la festa del seu fundador el Beat Francesc Palau, la missa pels familiars i benefactors difunts del Seminari, i la missa pels preveres i rectors difunts presidida pel Sr. Cardenal, organitzada pel Col·legi de Rectors.

Per nosaltres també és una joia poder compartir les nostres eucaristies amb els nostres rectors com ha sigut el cas de Mn. Jaume Castellví, Mn. Josep Pauses i Mn Joan Samper. També ens dóna ànims el veure que aquells que han conviscut amb nosaltres ara ens presideixen la missa com és el cas de l'Homer Val, de´n Joan Pere Pulido i de l´Ignasi Fuster.

El Sr. Cardenal ens va presidir l´Eucaristia d´inici de curs al Seminari i ens ha visitat a les diferents residències. La seva presència i paraules ens encoratgen en el nostre camí.

Recés a càrrec de Mn. Josep Àngel Saiz, rector de la parròquia del Roser de Cerdanyola: *Jesucrist, centre de la nostra fe.*

Hem de parlar de les jornades de formació a Penyafort, amb el tema de la pobresa. Un temps també per compartir amb tos els seminaristes de les altres residències.

Per últim parlar de l'Admissió a Ordes dels companys de 5è, i que ha presidit Mons. Joan Carrera a la capella del Seminari.

RESIDÈNCIA DE LA SAGRERA

Aquest curs ha començat amb cinc noves incorporacions; enguany som onze seminaristes.

Els dimarts culturals han tingut un contingut especialment missioner. Es va iniciar amb la presència del tres companys que van estar a Xile aquest estiu passat, concretament el mes de agost. Després va venir un altre seminarista guineà, l´Alfons Salomón, i una companya de la Facultat, religiosa de Jesús Maria, que ens van ajudar a comprendre més i millor la realitat de aquest poble. El tercer dimarts vam tenir ocasió de conèixer el museu africà dels Combonians; el pare Jaume Calvera ens va donar una complerta explicació del objectes i de la plural realitat africana. Per acabar vam rebre una important informació sobre la pastoral dels malalts psíquics i mentals.

Pel que respecta als recessos en aquest primer trimestre del curs en vàrem tenir dos. El primer fou a Bellesguard, ens va predicar Mn. Josep Serra i el tema triat va ésser la pregària amb els salms. El segon fou

al Monestir de Sant Pere de les Puel.les, la mare Priora ens va donar uns profitosos consells sobre la centralitat de Jesús en la vida de cadascú.

Durant aquest temps hem tingut les visites de alguns rectors amb els qui col.laborem els seminaristes de la residència: Mn. Josep Mª Galvany, Mn. Josep Mª Jubany i Mn. Josep-Lluís Socias.

RESIDÈNCIA DEL CONVICTORI

El curs present ha començat en el Convictori amb un motiu joiós, pel qual cal donar gràcies a Déu, i és que hem doblat el nombre de seminaristes. Aquest any som 18! Encomanem a la Mare de Déu que ens guardi a tots amb les seves pregàries per tal de ser perseverants i fidels en el camí de la nostra vocació.

Una de les primeres activitats de la casa fou el recés predicat el 5 d'octubre pel nostre formador Mn. Salvador Bacardit que ens proposà una meditació sobre la nostra pròpia història de salvació.

Com ja és tradició a la casa, el 20 d'octubre es va rebre la visita dels pares dels seminaristes. Van tenir l'ocasió de conèixer la Residència, sobretot aquells que mai no havien vingut. Després de tenir una petita conversa amb el Rector del Seminari, el Bisbe Joan-Enric, i amb el formador Mn. Salvador Bacardit, es va concloure aquest acte fratern amb un petit, però dolç, berenar.

Seguint amb les visites ja tradicionals al Convictori, direm que el 30 d'octubre tots els nostres rectors van compartir la taula amb nosaltres.

El 8 de novembre, en acabar la jornada de formació al Seminari Conciliar vam anar a fer les Vespres al Monestir de St. Pere de les Puel·les. No cal dir que vàrem gaudir del carisma benedictí en l'Ofici Diví.

El 9 de novembre, el bisbe i veí Mons. Pere Tena ens va predicar un recés que va tenir per temàtica central: *Les actituds del deixeble*, referint-se a l'Església com el marc necessari on es fa el deixeble de Crist. Sense cap mena de dubte agraïm a Mons. Tena la seva aportació en un recés realment profitós.

Mn. Raventós, un altre dels veïns il.lustres de la casa, ens va visitar el 15 de novembre. El vam poder felicitar pel seu nomenament de canonge, que va tenir lloc aquest estiu. Com ell mateix va dir, encara és un «novici canonge». Mn. Raventós va presidir la Santa Missa, i després de compartir el dinar amb la comunitat, tots vam gaudir d'una agradable sobretaula.

El 18 de novembre, festa de la Dedicació de la Catedral de Barcelona, els seminaristes del Convictori juntament amb el nostre formador, i la resta de seminaristes i formadors, ens vam apropar a la Seu de la Ciutat i després de pregar les Vespres Solemnes amb el Capítol Catedralici, vam celebrar l'Eucaristia presidida pel Bisbe emèrit Mons. Daumal.

Fruit de la nostra visita a la Catedral va ser la visita que vam rebre el 22 de novembre del Canonge i músic Mn. Domènec Cols, que presidí l'Eucaristia i posteriorment ens acompanyà en la taula del dinar. Naturalment no podíem deixar-lo marxar sense una breu, però profitosa, sessió musical, en la qual va deixar el segell del seu talent. Gràcies Mn. Cols!

No podem oblidar i deixar d'agrair la visita de Mn. Valentí Alonso que amb joia va presidir l'Eucaristia en el mateix lloc on va rebre la seva formació com a seminarista.

SANT PACIÀ

Participació en el Col.loqui *«Pacien de Barcelone et l'Ibérie du IVe s. -Litterature, philologie, théologie-»*

Els dies 29 i 30 d'octubre es va celebrar a Lió la segona part del Col loqui «Pacien de Barcelone et l'Ibérie du IVe s. -Litterature, philologie, théologie-» organitzat per l'*Institut des Sources Chrétiennes*, les universitats de Barcelona, de Lyon 2-Lumière i la Facultat de Teologia de Catalunya. De la nostra Facultat hi assistiren nou participants, cinc professors i quatre alumnes, dels quals tres eren seminaristes de Barcelona. Aquests darrers s'allotjaren a la *Maison Saint Joseph*, residència diocesana ubicada a l'antic edifici de Filosofia del Seminari de Lió.

Les sessions tingueren lloc a l'*Hôtel de Région Rhône-Alpes*. A la primera, el dia 29 al matí, Mn. Miquel dels Sants Gros, professor de l'Institut Superior de Litúrgia, va presentar una ponència titulada *Hérétiques et schismatiques dans l'Ibérie du IVe s.*, en la que hi feu particular esment del priscil lianisme. La segona sessió, el mateix dia 29 a la tarda, fou presidida per Mn. Joan Bellavista, director de l'Institut Superior de Litúrgia.

Durant les quatre sessions es tractaren diversos aspectes referents a l'obra de Sant Pacià i el món en què visqué, amb interessants estudis filològics, bíblics, teològics, arqueològics i històrics exposats per professors de les universitats de Barcelona, Lyon 3-Jean Moulin, Paris 4-Sorbonne, Paris 10-Nanterre, Paris XII-Créteil, Rennes 2, Grenoble 3-Stendhal, Lille 3-Charles de Gaulle i Santander-Cantábrico; de les Facultats de Teologia de Lió i de Catalunya, del Comitè Pontifici de Ciències Històriques i de l'Institut d'Estudis Catalans.

Dimarts al vespre es va fer una visita al *Musée Gallo-romain* guiada pel Dr. Marc Mayer, catedràtic de filologia llatina de la universitat de Barcelona, seguida d'una recepció a l'Ajuntament de Lió. Dimecres al vespre, després de la taula rodona, hi hagué una altra recepció a la *Université Lyon 2-Lumiére*.

En el viatge de tornada, dijous al matí, es feu una visita a les excavacions i museu arqueològic de Saint-Romain-en-Gal, a Vienne.

ROBERT BARÓ, 3er. Teologia

INAUGURACIÓ DEL CURS 96-97 A LES FACULTATS

EL COMENÇAMENT DE L'ÉSSER I L'ÉSSER DEL PENSAR

Aquest és el títol de la lliçó inaugural que el professor Joan Martínez Porcell ens va oferir en l'acte d'inici del curs acadèmic 96-97. Com és habitual en tot primer número del curs de Portal Obert, intentarem ara recordar breument el que aquesta exposició ens va aportar. De fet aquest any el mateix autor reconeixia que es tractava d'un tema força dens, de manera que va preferir no llegir el text complet de la lliçó sinó més aviat presentar-ne un resum. El que em sembla ara difícil és pretendre resumir-ho encara més i que amb unes poques ratlles s'entengui tot el desenvolupament del tema. Així que em proposaré un objectiu més modest i, a partir del mateix títol de la lliçó, anirem mostrant alguna de les reflexions que el professor Martínez Porcell ens obria.

Tornem a dir-ho: El començament de l'ésser i l'ésser del pensar. El tema és la metafísica. Però també la teoria del coneixement hi entra. I la idea del començament ens evoca ja de quina mena de metafísica parlem. Es tracta d'una metafísica creacional, fruit de l'aportació de Sant Tomàs, que parteix del pensament grec però el supera per a fonamentar l'ésser des de Déu. Per als grecs l'existència de la substància era cosa que es donava per suposada. Per Tomàs, en canvi, la substància és sobretot creada, i la seva existència no es pot donar mai per suposada. Els grecs, quan distingien entre forma i acte, creien que allò que explicava la realitat era l'*eidos,* la forma. Ara Sant Tomàs es fixa en l'acte d'ésser com a clau de volta per explicar la creacionalitat de la realitat. La dificultat està, però, en com el nostre enteniment, preparat per pensar essencialitats, pot copsar aquest acte d'ésser que no és forma ni essència. La resposta és que no podem posseir un concepte clar de l'existència però sí podem posseir una concepció del que significa existir.

A aquesta tasca es dedica el professor Martínez Porcell a partir d'un repàs històric. Per explicar aquest coneixement de l'acte d'ésser no era suficient el model aristotèlic de l'abstracció, que es fixa en allò comú als ens però deixa fora l'acte d'ésser concret. L'abstracció és el primer pas, però cal anar més enllà, pensar el mateix procés del pensament. L'analogia ens donarà la clau en aquest pas, però no l'analogia entesa a nivell horitzontal entre els ens, com fa Aristòtil, sinó una analogia de dalt a baix, com la plantegen Sant Agustí i Sant Tomàs, que mostra la relació desproporcionada de la criatura respecte el Creador, Déu. S'obre així l'univers a la transcendència.

Però tot seguit es produeix el que l'autor anomena *l'oblit de l'ésser* en el nominalisme, que marcarà la reflexió posterior. No és potser ara el moment de repetir l'anàlisi que Martínez Porcell d'aquest camí a través d'autors com Eckart, Descartes, Siewerth, Heidegger, Zubiri, Piaget, i Bofill, entre d'altres. Ens interessa ara veure com conclou reivindicant el paper de la metafísica creacional, que es revela com la disciplina més alta de la filosofia cristiana en preguntar-se per l'Origen fonamental i el Fonament en sí mateix. Així des de la qüestió sobre Déu i la criatura constitueix el darrer perfil formal de la metafísica. I acabem amb la reflexió que el nostre professor ens fa sobre la importància d'aquest tema per al pensament teològic avui. La teologia no pot limitar-se a desenvolupar la Revelació al marge de l'afirmació metafísica de l'ésser, perquè perdria el seu fonament i quedaria reduïda a una disciplina positiva malparada entre les ciències exactes i tècniques. El cristià és l'autèntic guardià de l'admiració filosòfica sobre l'Origen, d'una metafísica plenament humana en un temps d'oblit de l'ésser i de Déu.

Josep V. Moragues 4art de teologia

PRESENTACIÓ

DANI PALAU, vinc de Sant Andreu del Palomar, un gran barri!, de la parròquia de Jesús, Maria i Josep. Vaig camí dels 24 anys, pels voltants de desembre ho celebraré, (si fa no fa com fins ara). He estudiat història de l'art i música, ... especialment faig sonar qualsevol instrument amb tecles ... doncs, bé, al vostre servei!

XAVIER MILLA, sóc de Molins de Rei. Tinc 36 anys (encara que aparento menys). Des de fa uns anys, sóc professor universitari de Història del Dret. Aquest any he començat 2n. de Filosofia Eclesiàstica. Estic a la Parròquia de Sant Pius X, al barri del Congrés Eucarístic, a deu minuts de la Sagrera. Prego al Senyor perquè tots siguem fidels a la nostra vocació.

VÍCTOR ESPINOSA, tinc 26 anys i visc a Barcelona. Ja fa anys que col.laboro en una comunitat de Filles de la Caritat i a la parròquia de Sant Pere Claver, al Paral.lel. Fins ara havia desenvolupat professionalment la tasca d'educador de disminuits psíquics i també el treball en un hospital de lesionants medul.lars, l'Institut Guttmman, on continuaré fent-ho a temps parcial. I ara, iniciant el curs d'Introductori i a tota vela!!!

JORGE REDONDO, la meva parròquia és la de Sant Vicenç de Mollet del Vallès i tinc 19 anys. Fins ara havia estudiat BUP i COU al IB Vicenç Plantada, també de Mollet. Sóc afeccionat a la música i formo part de la Banda de Joves Músics de l'Associació Musical Pau Casals. Durant aquest curs, Introductori, espero créixer en la meva vocació com a cristià i anar concretant cada dia més la crida de Déu a donar-me a Ell i als altres.

DAVID MACIAS, vinc de Mollet del Valles i tinc 19 anys, el passat curs el vaig estudiar al Seminari Menor de La Conreria. Els caps de setmana estic a la parròquia de Mollet als grups de Joves. Les meves afeccions són la guitarra, la muntanya i fer una mica el pallasso en les cercaviles de les festes del poble. M'encanta la música.

ANTONI MATONS, tinc 21 anys, i tot i ser de Martorelles, sempre he estat vinculat a la parròquia de Sant Fost de Campcentelles. Vaig estudiar a la Conreria 4 anys. Després vaig cursar 2 anys de Comunicació Audiovisual a Bellaterra. A Navarra vaig fer primer de filosofia eclesiàstica i assignatures d'audiovisuals. Aquest any he iniciat el segon curs de filosofia ja en el nostre Seminari. Que es faci la seva voluntat.

DIEGO PARRA, sóc de Mollet del Vallés i tinc 22 anys. La meva parròquia de procedència és Sant Vicenç, i també vaig al Centre de Culte Sagrada Família, al barri de Can Patiquet. Sóc afeccionat a l'atletisme i als llibres. Aquest any he començat els estudis d'Introductori, i tinc l'esperança que tot marxi bé.

Drets: Dani Palau, Xavier Milla, Víctor Espi
Mn. Joan Nadal, David Macias, M
Excm. i Rvdm. Mons. Ricard Maria Carl
Diego Parra, Mn. Salvador Bacardit, Carle

Asseguts: Juan Carlos Izquierdo, Benjam
Pere López, Alfonso Puig de Morales, Ig

ALFONSO PUIG MORALES, el tercer de sis germ Barcelona fa 23 anys. Vinc de la Parròquia de any faig Introductori. En el meu procés vocac cial significat per a mi la vocació religiosa de la Pilar -Hna. Mª de Loyola- que va ingressar al N «Hijas de Ntra. Sra. del Sgdo. Corazón» a Ga drid).

IGNASI MASI Barcelona, curs, i abar Vaig col.la ser de la pr com a aju aficionat (

DELS NOUS

ineda, Mn. Eusebi Mausilla, Jorge Redondo, ons. Joan Enric Vives, Antoni Matons, es, Francesc Jordano, Mn. Salvador Cristau, s Muñiz, Mn. Josep Serra.

ín Sánchez, Ignasi Ballbé, Vicente Araque, si Masip.

ans. Nascut a Núria i aquest onal té espe- eva germana Noviciat de les lapagar (Ma-

i sóc de la parròquia de Sant Ramon Nonat de i tinc 24 anys. He començat l'Introductori aquest s vaig fer FP i vaig estar treballant d'administratiu. borar molts anys a un esplai de Ciutat Vella (vaig imera fornada de nens que van entrar i vaig sortir dant de monitor), i he fet una mica de teatre l darrer muntatge és un musical bíblic).

FRANCESC JORDANA, de Barcelona, tinc 29 anys i he començat a estudiar primer a la Facultat de Filosofia. Vinc d'una família cristiana, peró la meva fe es va començar a enriquir arran d'un Curset d'Evangelització del Moviment Christifideles Laici, on porto 5 anys. Treballava apostòlicament a la Pª de Mª Reina, en el Grup de Joves. Sóc llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresarials, la meva vida professional es va desenvolupar en l'àmbit del Marketing... i estic tranquil ¡Ell és el meu pastor!.

CARLES MUÑIZ, de Vilanova i la Geltrú. Tinc 20 anys, gairebé 21. Fa dos anys que em vaig decidir a viure l'AVENTURA de seguir a Jesucrist, d'aquesta manera tan especial que Ell em demana. Aquest any estic fent l'Introductori, i abans havia estudiat FP2 i treballat durant tres anys en una fundació vinculada al món cooperatiu. A més del pare i la mare tinc tres germanes, que junt a la resta de la família i dels amics m'han donat suport i recolzament en la meva decisió.

JUAN CARLOS IZQUIERDO GARCÍA, tinc 33 anys i estic a la Parròquia de Sant Narcís, que és la meva d'origen. Abans em dedicava a l'Arquitectura Tècnica i aquests darrers anys l'he compaginada amb l'estudi de la Teologia a l'Institut. Ara estic fent tercer en aquesta nova etapa de resposta a la crida i seguiment del Senyor. Us encomano a tots en les meves oracions.

BENJAMÍ SÁNCHEZ CAMPS, nascut a Sant Sadurní, tinc 31 anys. En guany, faig tercer de Teologia i la tasca pastoral la duc a terme a la parròquia de Sant Joan Baptista de Viladecans.

IGNASI BALLBÉ TURU. 31 anys, natural de Terrassa; Estic estudiant tercer de Teologia i els caps de setmana vaig a la Parròquia de la Mare de Déu de la Llum (l'Hospitalet), a la que encomano la fidelitat de tots.

VICENTE ARAQUE ELVIRA, tinc 46 anys. Vinc de la Parròquia de Sant Pacià de Sant Andreu. M'he dedicat els tres últims anys a atendre als malalts de la sida. He començat fent primer de Filosofia i espero continuar amb l'ajut de Déu i de tots vosaltres, amics seminaristes, amb la mateixa alegria que tinc ara.

PERE LÓPEZ, vinc del món de les empreses d'automòbils, on treballava a la part social de l'empresa. Sóc de la Parròquia de la Mare de Déu del Port. Vaig estudiar a l'Institut de Teologia i actualment estic fent tercer a la Facultat de Teologia. Cal a vegades aturar-se per poder seguir caminant.

VERS EL TERCER MIL.LENI

ENTREVISTA A MONS. PERE TENA

"A l'encontre amb Aquell que era, que és i que constantment ve" (TMA 20, cf. Ap 1,4;4,8)

Acabem d´iniciar un nou any litúrgic amb l´Advent, i amb ell hem començat també l´etapa preparatòria al Jubileu de l´any 2000, dos temps que mútuament s´il.luminen i s´integren. El més semblant a aquest moment prejubilar en que ens trobem, ja des del Vaticà II, és la litúrgia de l´Advent, com ens diu Joan Pau II.

Aquest any 1997 ens fixarem: en la segona persona de la Santíssima Trinitat, Jesucrist Nostre Senyor, en la virtut teologal de la Fe, el sagrament del Baptisme i tot això fitxant-nos en la Maternitat divina i model de Fe de Maria

1.- Davant l´any 2000 ¿ hi ha més raó per a l´Esperança ?
*** Signes d´esperança.*
*** Signes de desencís.*

Un llibre tant trist com les Lamentacions de Jeremies diu en un determinat moment, després d´explicar l´amargor en què viu el profeta: *"Vull recordar això que em dóna nova esperança : encara que som vius per l´amor del Senyor, la seva pietat no s´esgota. Les renoves cada dia. Oh, quina fidelitat!" (Lam 3, 21-23).* Això és sempre així, i continuarà essent així l´any 2000.

2.-Com veu vostè la celebració d´aquest Gran Jubileu ? L´Advent com diu el Sant Pare ens pot ajudar? De quina manera?
En què pot ajudar a la Nova Evangelització?

El veig precisament com una "celebració" i no només com una *"memòria"*. Així ho diu el Sant Pare (vegeu TMA, n.31). Vol dir que es tracta sobretot d´actualitzar, per la litúrgia, l´esdeveniment de salvació que motiva aquest Jubileu: l´encarnació del Fill de Déu i la salvació que ens ha donat. Per això el Papa posa tant d´èmfasi en els sagraments: de la iniciació cristiana -Baptisme i Confirmació- i també en el de la Penitència, i tot de cara a intensificar, més i més, l´atenció i la centralitat de l´Eucaristia.

L´Advent és el temps de les preparacions per a l´encontre amb el Senyor: els profetes, Joan, Maria... Jesús és l´Evangeli. Un esforç per obrir els cors dels homes a la presència de Crist que busca l´home del tercer mil.leni (TMA, n.7): això és la nova evangelització.

3.-Creu vostè que la fase antepreparatòria ha estat ben acollida i assolida a les nostres parròquies? S´ha fet un treball de conscienciació?

No m´atreviria a dir que hi ha hagut una sensibilització general en aquests dos anys antepreparatoris. Però em sembla que anem prenent consciència de la importància que té la iniciativa del Papa. Certament, seria llàstima que una data com aquesta, radicalment cristiana -2000 anys després del naixement de Jesucrist- quedés secularitzada i fos celebrada només com un esdeveniment civil.

4.-Se´ns demana una profundització en la Sagrada Escriptura, com té pensat la Diòcesi fer aquest aprofundiment?

Tot el que es faci per acostar la Paraula de Déu als homes és benvingut. Començant per la catequesi, que ha d´ésser més bíblica; per la lectura litúrgica a la Missa, que ha d´ésser llegida i escoltada amb més qualitat encara; per la pregària mateixa, que s´inicia com a diàleg en el moment en què hom escolta què diu el Senyor...És un treball de cadascú i de les comunitats.

5.-Què vol dir que el Baptisme té un perfil ecumènic?

El Baptisme incorpora a Jesucrist i a l´Església tots els qui el reben: és el fonament mateix del treball ecumènic, és a dir, de la recerca de la unitat visible dels qui invisiblement tenim un lligam tant fort en Crist i en l´Església.

6.- Maria, model de Fe. Creu que aquest Jubileu ajudarà als cristians a tenir més present a la Mare de Déu en les nostres vides?

Estic convençut que sí, i serà un dels fruïts del Jubileu. Això ja va començar a ésser així en l´Any Marià 1987. El Papa ja el veia com una preparació per al Jubileu.

7.-Com es podrien relacionar el Concili Provincial Tarraconense amb aquest Jubileu?

El treball per l´Evangeli, pels sagraments, per la caritat, per la comunió eclesial, és fidelitat al Concili i renovació cristiana. ¿Què és el Jubileu, i que és el Concili, sinó això?.

DAVID REMOLAR I EMILI MARLÉS

El Doctor Tarrés parla als seminaristes

La tradició de tenir una revista al Seminari, es remunta a molts anys enrera. L'actual «Portal Obert», ha tingut uns predecessors, que han anat canviant de nom i d'estil segons els temps i les preferències imperants. És el lògic procés de tot allò que sobreviu al temps. I és útil, de tant en tant, donar un cop d'ull als articles que es van escriure en aquesta casa fa uns anys...

Ara és quan ens remuntem a l'any 1950, quan la revista del Seminari es deia «Vinculum», concretament al nº 7 publicat el 9 de setembre de l'any sant del 50. I trobem un article titulat «A la memòria del Dr. Tarrés, confessor del nostre Seminari. In Domino vivas».

L'article ens comunica la mort del Dr. Tarrés, i ens narra com fou enterrat i acomiadat per tots aquells que l'estimaven.

Però prèviament ens resumeixen i recorden una entrevista que li van fer quan era confessor del Seminari. El tema central gira al voltant de que significa ser sacerdot pel Doctor Tarrés:

«Ser sacerdot és ser un altre Crist. No un crist ideal, o romàntic, sinó real, sacrificat fins l'extrem, és viure morint».

«Sacerdot és ésser humil, que importa si ens envien a un racó de món, si tenim el mateix Jesucrist al Sagrari?».

«Aquest és l'Esperit del Crist:

- Oració, que és el més fonamental.

- Mortificació, feta amb amor ens protegirà de molts perills.

- Devoció Mariana, que sempre estarà amb nosaltres ajudant-nos.

- Direcció Espiritual, que ens permeti créixer oberts a Déu.

El Dr. Tarrés acaba recordant-nos que ser sacerdot, lluny de ser un honor, una comoditat, un càrrec... és un deslligar-se, per així poder fruir del consol de saber que tots els passos que donem són, exclusivament pel Senyor i les ànimes.

Que el Dr. Tarrés, que tant vetllà en vida pels seminaristes, ara que viu a la Presència del Pare, continuï intercedint pel nostre Seminari, perquè puguin sortir bons i sants sacerdots que imitant i servint al Crist, serveixin també a l'Església de Déu de Barcelona.

David Abadías i Aurín - 5º Teologia.

BEATIFICACIÓ DE

MARIA ANNA MOGAS FONTCUBERTA

(1827 - 1886)

Aquest estiu passat, durant les colònies, vaig tenir ocasió de conèixer tres noietes -d'entre deu i onze anys-, que em cridaren l'atenció. Eren espavilades, alegres i tremendes com la majoria, però es notava quelcom d'especial en elles. La seva preparació religiosa i la seva pietat eren notables... Em van dir que estudiaven al col legi «Anna Mogas», de Granollers.

¿Qui és Maria Anna Mogas? Doncs una cristiana nascuda a Corró d'Avall-Granollers que vestí l'hàbit de Caputxina allà per l'any 1850 i fundà un Institut per a l'educació de nens, preferentment pobres i necessitats. La seva acció s'estengué també als malalts i a l'atenció a noies que havien caigut en la prostitució. Madrid, Còrdova, Toledo, Santander i altres llocs, a més de casa nostra, foren testimonis de la seva activitat...

La seva biografia es pot resumir de manera ben senzilla: sentí la crida de Déu i hi respongué generosament, confiada en la força de l'Esperit. Les seves virtuts són fàcils d'endevinar: senzillesa, humilitat, alegria, austeritat i, per damunt de tot, caritat. Copio textualment del llibret editat en ocasió de la seva beatificació, el 6 d'Octubre d'enguany:

La caritat fou el far que il luminà la seva vida i tots els qui la pogueren tractar descobriren que de la seva oració i contemplació del Déu Amor, es vessava en ella la suavitat i dolcesa d'una mare que estava per tots, sense distinció, que tenia sensibilitat especial i un tracte delicat per donar preferència als més necessitats de bens espirituals o materials...»

Enhorabona, Maria Anna!. Que el teu exemple ens encoratgi a tots a seguir ben generosament el Crist, de la ma de Maria, en qui tu tan et recolzares...

Ramon Dalmau. 5è. de Teologia

ADVENT A LA CONRERIA

Ara que la tardor panseix les flors i els arbres, la Conreria es prepara pel Nadal.

Ara, amb la sentor de Tots Sants, pensem en el demà i en la tornada d'Aquell que aviat serà anunciat per l'estel que seguiren els tres mags vinguts d'Orient.

Ara que és Advent i vivim l'eperança de Maria, encatifem de flors el nostre Seminari per rebre la Mare de l'Alegria que ens porta el Senyor.

Ara que arriba la Festa de Montalegre, en vistes al Nadal, algun professor -tossuts!- vol que els seus alumnes declamin poemes nadalencs.

Ara, enmig de corredisses i algun xisclet, les classes s'omplen de nadales que els mestres s'afanyen a fer cantar als nois amb més o menys afinitats.

Ara que arriba el Nadal, la sal de teatre s'omple de llums i colors i també de cops de martell.

Ara, enmig del fred i la boira, els més petits cerquen branques boscanes per a la Corona d'Advent.

Ara, la Conreria espera el Salvador amb l'alegria de la Mare de Déu.

Ara, aviat, el Seminari serà un cant: ve Nadal!!

Simó Pere Osorio i López,
seminarista i alumne de 3º de BUP
Seminari Menor Diocesà «Sta. Maria de Montalegre»

UNA CATEDRAL DE PEDRES VIVES

El proppassat mes d novembre, es va celebrar l'aniversari de la dedicació de la nostra Catedral. Aquesta diada, tot i ser dia laborable, és litúrgicament solemnitat a la Catedral i festa a tota la diòcesi. Aquest temple pot ser només, per als turistes o alguns ciutadans, un conjunt de pedres velles, capelles, pintures,... La catedral és més que un reclam turístic, La Catedral per nosaltres, cristians, representa molt més que un centre de visites per als turistes, la Catedral és un lloc on es reuneixen els creients de la diòcesi amb el seu Bisbe, puix com diu el Concili Provincial Tarraconense: « És el lloc ordinari de la funció episcopal». Això ens vol dir que la Catedral és l'Església mare i principal de la nostra diòcesi. LLoc consagrat on el nostre Arquebisbe radica com a cap i pastor de l'església. La catedral ens convida a pregar, a formar part de la seva gran família que són els cristians, que hem de ser pedres vives al nostre primer temple i formar un edifici espiritual a imatge d'aquesta Catedral.

Israel Gálvez i Cortés.
1er. BUP.Seminari Mernor

XILE'96

Ens enlairàvem en direcció a Madrid on havíem de fer escala cap a Santiago de Xile. En les nostres converses anàvem repassant totes aquelles coses que havíem de fer, els encàrrecs encomanats, els records de tantes persones per als nostres missioners de Xile, i en el fons del cor ens preguntàvem que ens esperava allà.

Havíem sentit moltes coses, teníem moltes referències, però una altra cosa és trobar-se a més de 13.000 km de casa, un mes per endavant, i l'incògnita del que t'espera.

Vam arrivar a l'aeroport de Santiago el 27 de Juliol, i la primera sensació va ser que estava plovent i feia fred. Evidentment era hivern.

Mn. Josep Serrano ens esperava a la sortida i després de les salutacions ens va anar posant al dia de la situació del país, dels costums i del caràcter del poble xilè. Començava l'experiència xilena.

Però més que fer-vos una crònica del viatge, hem pensat explicar-vos el que suposa anar-hi, reflectir les sensacions, les vivències, el compartir amb el poble.

Us direm que hi ha un abans del viatge, un durant i un després. Allò que hem viscut ha influenciat la nostra vida en molts aspectes.

El contacte amb els pobres és sempre una riquesa. «Els pobres ens evangelitzen», ens va dir Mn. Josep Serrano en una de les llargues converses que vam tenir.

D'ells n'hem après moltes coses que m'han ensenyat a relativitzar moltes situacions. En primer lloc saber prescindir del que no és necessari els fa persones lliures, senzilles, a prop del Evangeli. Un aspecte també molt patent és el gran do de l'acolliment, el caràcter afable i acollidor d'un poble que tot i patir, acull a qui el visita i en fa festa. Podria semblar un tòpic, però és així. Una de les seves cançons més tradicionals diu: «...i verás como quieren en Chile al amigo cuando és forastero...».

Aquest acolliment sempre va acompanyat de la festa, la joia, el trobament entre les persones, el sentit comunitari, el compartir... Això ens va fer pensar en les primeres comunitats cristianes: « a casa partien el pa i prenien junts els seu aliment amb joia i senzillesa de cor» (Acts 2, 42-46b).

Aquest fet encara és més palès en les comunitats cristianes que vàrem poder visitar: a Copiapó, a Calama, a Chuquicamata, a San Pedro de Atacama, al Salvador,...etc. I millor encara que nosaltres ens ho podrien explicar els nostres missioners de Barcelona a Xile, enamorats de les seves comunitats.

Un altre aspecte que ens va impressionar és que tenen una forta vivència de Jesús Salvador. El pobre és molt conscient de que necessita la salvació, i en els seus cants la seva vivència cristiana hi és ben palès.

I així va transcórrer tot el més d'agost, aprenent a viure com ells, compartint els seus anhels, les seves esperances. És sens dubte molt el que ens vàrem emportar d'aquells germans nostres xilens, i del testimoni dels nostres missioners. Ha estat un curs de vivència cristiana, d'experiència de vida, de fraternitat. Realment fent ressò de la cançó popular podem dir: «Si vas para Chile...verás como quieren en Chile al amigo cuando és forastero...».

ANDREU SALA
I RAMON MOR.

Josep Torras i Bages, Bisbe de Vic (1848-1916)

El nadal, la gran festa cristiana

Jesús ve a totes les cases i a totes les ànimes

Vós desitgem la pau del cor i el consol de l'esperit, que és una felicitat que ningú pot destruir: la felicitat de la bona consciència, de la fe sòlida i de l'esperança certa que vingué a portar-nos el Salvador, l'Infant nascut en el portal de Betlem, que ens ensenyà una llei de vida suau, que ens posà el jou d'una obligació lleugeríssima; perque la vida cristiana és tan fàcil i suportable, que l'observen nois i noies de pocs anys, i vells i velles que van tan feixucs, que ja quasi no poden caminar; perqué la Llei cristiana, la Llei que ve a ensenyar-nos el Noi que neix en el portal de Betlem, no és una càrrega, sinó un auxili i un consol. (Nadal de 1907)

Pregeu per la pau, aquella pau que el món no pot donar. El Sant Pare, que avui feliçmente regeix l'església, ens exhorta a pregar al Senyor que concedeixi la pau al món. Sempre l'hem de demanar, pero mai és més oportuna aquesta pregària que en les solemnitats de Nadal, quan ressons per tota la terra cristiana el càntic de pau que entonàren els àngels en el portal de Betlem. Aquest any tots els cristians devriem ajuntar la nostra veu amb l'himne dels àngels implorant la pau, demanat-la a Jesús, Princep de la pau. (Nadal de 1915).

Celebrem el Sant Naixement en la vostra parròquia, assistint devotament als oficis divins, renovant els afectes de la fraternitat cristiana amb el vostres conveïns; feu participants del vostre benestar als qui pateixen, socorreu als necessitats, cadascú a proporció de les seves possibilitats, i que la unió dels esperits, és a dir, la caritat de Crist, se sobreposi a tota divergència i enemistat. (Nadal de 1915).